

Esquerra Republicana de Catalunya - Els Verds

Xavier Sàez

Desplaçar-se per la ciutat

L'any 2001 es va celebrar per primer cop a Catalunya la Setmana de la Mobilitat i la ciutat de Lleida s'hi va adherir. La reacció dels ciutadans i ciutadanes va estar força dividida per diversos motius: estem acostumats a desplaçar-nos en vehicle per la ciutat per fer qualsevol activitat i, quan hi ha algun impediment que ens ho "dificulta", la nostra reacció és negativa. Així, si ens trobem un carrer tallat i això ens obliga a canviar el nostre itinerari, aparcar més lluny del que teniem previst i arribar amb retard a una cita, és lògic que això del Dia sense Cotxes no ens sembli gaire bé. Però també hi ha una altra lectura: si estem informats que aquell carrer estarà tallat, podem preveure una altra manera d'arribar-hi, utilitzant per exemple el transport públic.

Aquest setembre Lleida vol continuar apostant per una "mobilitat sostenible". Cal fer un gran esforç per informar i sensibilitzar tots els ciutadans i ciutadanes i aconseguir la màxima participació possible. Però no n'hi ha prou amb la celebració d'un dia sense cotxes. Des de la Paeria s'han de fer altres actuacions a curt i llarg termini per facilitar un altre tipus de mobilitat que no col·lapsi els carrers, que no sigui tan contaminant i que, en definitiva, millori la nostra qualitat de vida. Això implica fer accions concretes -moltes de les quals ja estan recollides en el Pla d'Acció Local elaborat amb la participació de diferents agents socials de la ciutat- com, per exemple, planificar aparcaments alternatius, reorganitzar el transport públic, disminuir el desplaçament de vehicles per algunes zones de la ciutat, fomentar l'ús del carril bici... Ara, ja és hora d'aplicar algunes d'aquestes mesures a partir d'una bona planificació i gestió.

Partit Popular

Pilar Arnalot

Lleida sense Cotxes

Lleida sense cotxes? Potser seria més correcte preguntar-nos: els lleidatans sense cotxe? El cert és que avui dia se'ns fa molt costa amunt contemplar Lleida sense cotxes, tal com està estructurada la vida quotidiana a la nostra ciutat: no és sorprenent veure qualsevol dia, i a qualsevol hora, i a qualsevol semàfor, aturats els cotxes amb un sol passatger, el conductor.

Els vianants hem de guanyar els carrers als cotxes

La nostra tasca, la dels polítics, consisteix a facilitar i millorar la qualitat de vida dels nostres conciutadans. Una manera per aconseguir aquesta millora és reduir el trànsit rodat a la nostra ciutat, per facilitar la circulació viària i per disminuir l'impacte acústic i el contaminant, és a dir, fer una ciutat més agradable per als que hi viuen.

Ara bé, per complir aquests objectius s'han d'oferir alternatives, i aquestes passen, entre altres, per diferents mesures, com millorar el transport públic (autobusos, taxis ...), amb els carrers més acollidors per als vianants, fomentant el transport amb bicicleta, etc.

Des d'aquestes línies voldria convidar les lleidatanes i els lleidatans a millorar la nostra ciutat, fent-la més atractiva per a tothom. Per això, us demano que utilitzeu cada cop més el transport públic, que passegeu per la nostra ciutat...

Potser d'aquí a uns anys ja no serà necessari celebrar el dia de Lleida sense Cotxes.

Convergència i Unió

Miquel Padilla

Dia sense Cotxes

Sens dubte, el Dia sense Cotxes és una idea feliç. Pretén fer-nos comprendre que també es pot viure sense utilitzar l'automòbil gairebé per a tot.

L'efecte sobre les ciutats de la massiva circulació de cotxes comporta un bon grapat d'elements que degraden la vida quotidiana: contaminació atmosfèrica, contaminació acústica, perill per als vianants, estrès...

Celebrar un dia de reivindicació i conscienciació de la necessitat d'utilitzar l'automòbil per al que és estrictament necessari ha de tenir el recolzament de tothom, sobretot de les administracions. La pregunta és si el nostre comportament futur millorarà només perquè un dia ens capfiquem a no dur el cotxe.

Fan falta més accions dirigides a una major utilització dels transports públics i de mitjans alternatius, com la bicicleta, o a millorar la via pública

CiU troba a faltar més campanyes de conscienciació, més espais per als vianants, més aparcaments dissuasoris. En definitiva, més accions dirigides a una major utilització dels transports públics i de mitjans alternatius, com la bicicleta, o a la millora de la via pública per als vianants.

Una ciutat com Lleida, col·lapsada com la que més, amb pocs carrers només per a vianants, sense aparcaments, mereix una acció municipal més decidida. El Dia sense Cotxes és una bona ocasió per reflexionar sobre el tema.

Iniciativa per Catalunya - Verds

Mercè Rivadulla

El dia europeu sense cotxes: un respir!

Ben poca cosa és, certament. Tanmateix, que important és poder gaudir, encara que sigui només per un dia, i en unes determinades zones, dels carrers de la ciutat. És aquest dia que ens adonem de l'espai que detreu per l'ús de tothom, el mal ús que fem d'un bé de tanta utilitat com el cotxe.

Convindria que ho expliquessin la gent que en els darrers anys han viscut aquestes jornades com un autèntic regal. Perquè, contràriament al que podria semblar, el Dia sense Cotxes obté una valoració personal molt favorable, fins i tot en aquells sectors que hom podria imaginar més reticents. Les enquestes realitzades els darrers anys indiquen que el 77,8% de les persones consultades aproven l'experiència i el 72% seria favorable que es realitzés de forma més freqüent.

El dret a respirar un aire pur i a gaudir plenament dels espais comuns ens l'hem de guanyar tothom

Malgrat tot, i per a la ciutadania que encara considera que aquesta jornada i la celebració de la Setmana de la Mobilitat Sostenible son iniciatives inútils, convé aportar algunes dades significatives dels efectes beneficiosos que sobre el medi ambient produeix en el conjunt de les ciutats que participen en aquesta activitat: el nivell de contaminació acústica disminueix en més d'un 80%, l'estalvi de benzina s'estima en 7,4 milions de litres de combustible, es deixen d'emetre a l'atmosfera 20,7 milions de quilograms de CO₂ i d'altres contaminants...

No es tracta, com hem dit tantes vegades, d'anar contra el cotxe, sino de restituir gradualment l'espai que aquest mitjà de locomoció ha pres a les persones que caminen, les que opten pel transport col·lectiu i les que utilitzen bicicletes. Es tracta també de resoldre, amb consens i intel·ligència, un dels principals problemes que pateixen les ciutats i propiciar altres formes de mobilitat més adients per al conjunt de la població.

A les administracions públiques ens correspon, amb la participació ciutadana, la realització de Plans de Mobilitat Sostenibles, però el dret a respirar un aire pur i a gaudir plenament dels espais comuns ens l'hem de guanyar tothom.

Partit dels Socialistes de Catalunya

Lluís Pere Alonso

Només un dia sense cotxes?

Com ja és tradicional, el pròxim 22 de setembre celebrem a tot Europa el Dia Internacional sense Cotxes. La iniciativa ens dóna l'oportunitat de dedicar almenys un dia a l'any a parlar sobre els problemes que ens genera la mobilitat a tots plegats.

La facilitat amb què qualsevol ciutadà o ciutadana pot disposar avui d'un mitjà de locomoció ha fet, indubtablement, molt més còmoda la vida quotidiana. Però l'abús que alguns cops fem d'aquest transport també provoca tot un seguit de problemes.

És el cas dels accidents (la pitjor plaga dels nostres dies), que provoquen anualment milers de morts i –una cosa que sovint oblidem– milers de ferits greus, molts dels quals amb seqüeles irreversibles; problemes seriosos d'ocupació abusiva de l'espai públic urbà, el que dificulta gaudir de les ciutats amb tranquil·litat i seguretat; problemes de sorolls i de contaminació, etc.

Així doncs, utilitzat per al que va ésser inventat (traslladar-se d'un lloc a un altre), el cotxe és un gran invent. Usat, però, de forma desmesurada, per fer petits trasllats a l'interior de les ciutats, és una font de problemes. La pregunta és: val la pena replantejar-se si la utilització que li donem és o no lògica?

En aquest sentit, les administracions tenen l'obligació de facilitar en tot allò que sigui possible la mobilitat per les ciutats, la disponibilitat de places d'aparcament (buscant fórmules que facilitin la rotació dels vehicles), la disminució d'accidents... Però també tenen el compromís amb la ciutadania de fer més amables les ciutats, de millorar el transport públic com a element alternatiu al privat, d'aconseguir que la gent entengui que per fer les gestions diàries (acompanyar els fills o filles al col·legi, anar a comprar) és millor no utilitzar el cotxe particular.

Lleida és una ciutat amb unes distàncies mitjanes relativament curtes. Recuperar l'hàbit gairebé perdut de passejar, de fer les gestions a peu o en autobús, permet gaudir de la ciutat, trobar-se i conversar amb els nostres veïns i amics i, sobretot, deixar al garatge l'estrès que moltes vegades genera el cotxe.

Si veritablement volem resoldre els problemes del trànsit a les nostres ciutats, el que cal fer primer és disminuir el volum de vehicles que s'hi mouen, i això és realment difícil d'aconseguir sense la col·laboració dels ciutadans. Val la pena intentar-ho.

FAVLL (Federació d'Associacions de Veïns de Lleida)

Josep Barberà Morrerres

Una ciutat còmoda i saludable

Una vegada hi havia una ciutat que era de les persones. Tothom anava a peu. Si treballaven lluny agafaven l'autobús. Lògicament, el transport públic tenia prioritats per damunt dels vehicles particulars. En aquesta ciutat el repartiment de les mercaderies es feia en unes hores determinades i tant els transportistes com els comerciants ho respectaven. La gent només agafava el cotxe quan era totalment imprescindible.

Caldria aprofitar les setmanes prèvies a la celebració del Dia sense Cotxes per explicar que aquesta ciutat imaginària és possible

Evidentment, les voreres d'aquesta ciutat imaginària eren amples i tenia preferència sempre el pas de vianants. Aquests passos estaven construïts al mateix nivell de les voreres. I els cotxes havien de circular amb una velocitat moderada.

Als representants de la FAV ens agradaria que Lleida s'assemblés a aquesta ciutat imaginària. Caldria aprofitar les setmanes prèvies a la celebració del Dia sense Cotxes per explicar a la ciutadania que aquesta ciutat és possible. Només seria necessari que tothom hi posés una mica de voluntat i que l'Ajuntament dissenyés els carrers com els de la ciutat imaginària i que creés illes de vianants consensuades amb els veïns. Tothom hi guanyaria en salut i benestar.

Fundació RACC Automòbil Club

Alternatives per a la ciutadania més enllà del Dia Sense Cotxes

El parc automobilístic europeu s'ha triplicat en només 30 anys, fins a arribar als 175 milions de vehicles que actualment circulen per les autopistes europees. Tot i que les infraestructures també s'han multiplicat per tres, no s'ha pogut evitar la saturació de la xarxa viària. Aquesta situació va portar les autoritats europees a plantejar la realització d'una jornada en què el cotxe passés a un segon terme i els ciutadans recuperessin, per unes hores, espais on els automòbils fossin els protagonistes absoluts. L'anomenat Dia sense Cotxes ja s'ha convertit en un fet habitual cada any. Persegueix una reflexió de la societat sobre la necessitat d'utilitzar el transport particular d'acord amb uns criteris racionals, i en cap cas compulsius.

Tanmateix, des del RACC sempre hem defensat que el que realment importa és el dia a dia. Calen una sèrie de polítiques públiques de llarga durada adreçades a impulsar mesures que portin els ciutadans a plantejar-se deixar el cotxe a casa per fer els seus desplaçaments diaris.

Potenciar una xarxa de transport eficient, que abasti tot el territori i que impliqui la menor pèrdua de temps possible per a l'usuari és la veritable solució. S'ha de posar damunt la taula una alternativa raonable a agafar el cotxe. Carrers de vianants, accessos parcials a carrers per als vehicles, zones d'estacionament limitades, entre d'altres mesures, són les noves tendències aplicades per experts en urbanisme i arquitectes en el disseny de les ciutats.

Les administracions s'han de plantejar mesures eficaces i, perquè no, imaginatives. Mirar una mica cap a les necessitats dels ciutadans i donar la resposta que ells esperen és la millor manera per demanar que es reflexioni i es prengui una actitud coherent davant la problemàtica del trànsit. Celebrar en família el Dia sense Cotxes és un primer pas, però no ha de ser el darrer. En aquest intent hi hem d'estar tots implicats: ciutadania, administracions i representants de la societat civil. Per què no hem d'oblidar que tots en algun moment o altre som indistintament conductors, vianants, ciclistes, motoristes... perquè la mobilitat és cosa de tots.